

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

แนวทางของพระพุทธศาสนาสอนให้เข้าใจชีวิตว่า ไม่สามารถดำรงอยู่ได้โดยลำพัง แต่จะอิงอาศัยกันบนพื้นฐานของความเข้าใจและเกื้อกูลกัน ในทัศนะของพุทธศาสนาทุกชีวิตมีความเท่าเทียมกันตรงที่เป็นมนุษย์ ซึ่งมีลักษณะพื้นฐานเหมือนกัน คือ กิน อยู่ หลับ นอน และต้องการความปลอดภัย ฉะนั้นหลักคำสอนพื้นฐาน เพื่อการยังชีพของมนุษย์จึงบอกถึงสิ่งที่มนุษย์ต้องมีเพื่อความอยู่รอด คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค ซึ่งเรียกรวมว่า ปัจจัย 4 ความเกื้อกูล คือ การช่วยเหลือเพื่อให้อยู่ร่วมกัน เป็นทางออกด้วยการให้ทาน กล่าวถึงคำนี้ ส่วนใหญ่จะนึกถึงการไปวัด นำสิ่งของไปถวายพระที่เรียกว่า “ทำบุญ” หรือการบริจาคช่วยเหลือคนจน ที่เรียกกันว่า “ทำทาน” เป็นเรื่องของชาวพุทธที่พยายามจะทำให้คำบาลีมีระดับชั้น แต่ความเป็นจริง คำนี้มีความหมายตามรูปศัพท์แปลว่า “ให้” หรือ แปลว่าการชำระล้าง ถือเป็นความดีสำหรับผูกมัดใจข้อหนึ่ง เป็นเครื่องชำระล้าง คือ ล้างความตระหนี่ ความเห็นแก่ตัว เห็นแก่พวกพ้องของตนออกไป ในที่สุดก็จะมีความเข้าใจ ช่วยเหลือด้วยถือว่าเป็นกลุ่มพวกเดียวกัน ยึดเหนี่ยวกันไว้เป็นหนึ่งเดียว เมื่อจิตใจของคนเป็นหนึ่งเดียวแล้ว ก็สามารถประสานเป็นหนึ่งและเกิดความมั่นคง

จากคำสอนทางพระพุทธศาสนา ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงไว้ คือ ฌราวาสธรรม 4 ประการ ธรรมสำหรับการครองเรือน หรือหลักการครองชีวิตของคฤหัสถ์ (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต). 2543 : 135) ได้แก่

1. สัจจะ คือ ความจริง ซื่อตรง ซื่อสัตย์ จริงใจ พุคจริง ทำจริง
2. ทมะ คือ การฝึกฝน การข่มใจ ฝึกนิสัย ปรับตัว รู้จักควบคุมจิตใจ ฝึกหัด คัดนิสัย แก้ไขข้อบกพร่อง ปรับปรุงตนให้เจริญก้าวหน้าด้วยสติปัญญา
3. ขันติ คือ ความอดทน ตั้งใจทำหน้าที่การงานด้วย ความขยันหมั่นเพียร เข้มแข็ง ทนทาน ไม่หวั่นไหว มั่นในจุดหมาย ไม่ท้อถอย
4. จาคะ คือ เสียสละ สละกิเลส สละความสุขสบาย ผลประโยชน์ส่วนตน ใจกว้าง พร้อมทั้งจะรับฟังความทุกข์ ความคิดเห็น ความต้องการของผู้อื่น พร้อมทั้งจะร่วมมือช่วยเหลือเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่คับแคบเห็นแก่ตัว

หลักธรรม 4 ประการ มีความสำคัญในการครองเรือนและการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ กล่าวคือ สัจจะ ความจริง เป็นรากฐานให้เกิดความมั่นคงยั่งยืน ทมะ คือ ฝึกฝนปรับปรุงตน เป็นเครื่องนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้าในชีวิตและการทำงาน ขันติ คือ อดทน เป็นเครื่องช่วยให้เกิด

ความเจริญก้าวหน้าไปสู่ความสำเร็จ เพราะมีความเข้มแข็ง มีพลังที่ช่วยเสริม และจาคะ คือ ความเสียสละ มีน้ำใจ เป็นเครื่องบำรุงหล่อเลี้ยงมนุษย์ ช่วยให้เกิดความชุ่มชื้นสดชื่น ธรรมะ 4 ประการนี้เป็นองค์ประกอบที่จำเป็นในชีวิต เหมือนกับต้นไม้ที่เจริญงอกงามต้องมีรากฐานที่มั่นคง คือ ศัจจะ มีความเจริญเติบโต คือ ทมะ มีความแข็งแรงของกิ่งก้านสาขาตลอดจนลำต้น นั่นคือ ขันติ ซึ่งจะทนต่อดินฟ้าอากาศ ต่อสัตว์ทั้งหลายที่จะมาเบียดเบียน และมีเครื่องบำรุงหล่อเลี้ยง เช่น น้ำและอากาศ เป็นต้น ซึ่งช่วยให้เกิดความชุ่มชื้นสดชื่น กล่าวคือ จาคะ เป็นน้ำใจ เมื่อต้นไม้มีท่อน้ำในตัว คือมีน้ำ แร่ธาตุ หล่อเลี้ยง ทำให้กิ่งก้านสาขาแผ่ออกไป นำความร่มเย็นสู่พื้นดิน พืช สัตว์ที่อาศัย ร่มเงา ตลอดจนรักษาน้ำในพื้นดินไว้ เช่นเดียวกับคนเรา เมื่อได้สร้างเนื้อสร้างตัว และเครื่องหล่อเลี้ยง ขึ้นเป็นกำลังแล้ว ก็ไม่ได้มีกำลังแต่เพียงตัวเองเท่านั้น แต่กลับเอากำลังและสิ่งที่บำรุงเลี้ยงนั้น ออกมา ช่วยเหลือส่งเสริมผู้อื่น และสิ่งนี้ก็กลับมาเป็นผลดีแก่ตัวเอง ด้วยอำนาจของจาคะนั้น (พระพรหมคุณาภรณ์. ออนไลน์. 2551)

ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม (ออนไลน์. 2545) กล่าวว่า ความมั่นคงของมนุษย์ เป็นตัววัดผลของการพัฒนาที่พึงปรารถนา มองว่ารายได้ การศึกษา ที่อยู่อาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม วัตถุทั้งหลายที่มนุษย์ต้องการ และการมีอายุยืนยาว จะไม่มีความหมายใด ๆ หากชีวิตมนุษย์ไร้ ความมั่นคง ซึ่งในที่นี้หมายถึง ความมั่นคงทางสุขภาพ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงทางสังคม ความมั่นคงทางการเมืองการปกครอง ความมั่นคงทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ต่อมา กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2548 : 1) ได้กำหนดกรอบแนวคิดความมั่นคงของมนุษย์ไว้ 10 มิติ ได้แก่ ที่อยู่อาศัย สุขภาพอนามัย การศึกษา การมีงานทำ และรายได้ ความมั่นคงส่วนบุคคล ครอบครัว การสนับสนุนทางสังคม สังคม-วัฒนธรรม สิทธิความเป็นธรรม การเมืองและธรรมาภิบาล

กลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ฯ ตำบลสีพยา อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรีที่จัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคุณธรรมครบวงจรชีวิต กล่าวคือ มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของสมาชิกให้ดีขึ้น มีความมั่นคงในชีวิตตั้งแต่เกิดจนถึงตาย

จุดมุ่งหมายของการตั้งกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ฯ คือ นำผลกำไรจากการออมมาพัฒนาคุณภาพชีวิตของสมาชิก ครอบคลุม 5 ด้าน ดังนี้

1. สร้างกองทุนการเงินชุมชนตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง
2. จัดแบ่งเป็นสวัสดิการชุมชน ให้กับสมาชิก ยามเจ็บป่วย มอบทุนการศึกษาให้เยาวชน ใ้บุคคลโสดชายหญิง ปลูกฝังวัฒนธรรมไทย เช่น การให้ทุนการศึกษา เยาวชนต้องเรียนรู้และฝึกฝน การกราบไหว้ที่ถูกต้องก่อนรับทุน เป็นการสอดแทรกมารยาทอันดีงามทางอ้อม
3. สร้างการมีส่วนร่วมระหว่างพระสงฆ์ กับชุมชนเพื่อต่อยอดการพัฒนาที่ดียิ่งขึ้น

4. ใช้หลักธรรมพัฒนาและเสริมสร้างสติปัญญา

5. ช่วยให้ชุมชนเข้มแข็งพึ่งตนเองได้

หน้าที่หลักของกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ฯ ประกอบด้วย

1. ทำหน้าที่เหมือนธนาคาร บริการรับฝากและถอนเงิน ยื่นคำร้องขอสินเชื่อ แต่สอดแทรกความเชื่อที่ว่าใครมีเงินมาออมกับกลุ่มมากจะได้นิยามมาก เพราะถือว่าเป็นการช่วยเหลือชาวบ้านคนอื่นให้ได้อุ้เงิน ไปทำประโยชน์

2. กลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ฯ ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมเป็นเครื่องมือ มีเงินปันผลแบ่งให้ทุกคน คล้ายกับ “สหกรณ์”

3. เมื่อเกิดการเจ็บป่วย มีเงินช่วยเหลือกรณีเป็นผู้ป่วยใน

4. กรณีสมาชิกเสียชีวิต ได้รับเงินช่วยเหลือในการทำศพ

จุดเด่นที่ทำให้กลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ฯ แตกต่างจากกลุ่มออมทรัพย์ฯ อื่นคือ มีพระสงฆ์เป็นแกนนำ รับฟังปัญหา ความคิดเห็นของชาวบ้านด้วยความเป็นกลาง สมาชิกมีสิทธิเท่าเทียมกัน เข้าเป็นสมาชิกได้ตั้งแต่แรกเกิด ส่งเสริมให้ชาวบ้านเข้าใกล้ธรรมะโดยใช้ชีวิตเป็นสำนักงาน จัดกิจกรรมของกลุ่ม เพื่อให้ชาวบ้านรู้จักเชื่อมโยงความคิดบริหารจัดการกลุ่ม สร้างระบบความสัมพันธ์ในชุมชน พื้นฟูระบบเครือญาติ เพื่อนบ้าน สามารถบอกสอนกันเองได้เหมือนระบบสังคมในอดีต การดูแลซึ่งกันและกันของคนในสังคมจะเป็นพลังทำให้สังคมปราศจากอบายมุข

กองทุนเงินออมและกองทุนสวัสดิการเติบโตอย่างเป็นรูปธรรม สมาชิกของกลุ่มมีที่พึ่งมีหลักประกันที่มั่นคงและยั่งยืน มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ประการสำคัญคือ สมาชิกของกลุ่มมีการหล่อหลอมจิตใจ มีความสามัคคี มีความเอื้ออาทรกัน ทำให้กองทุนต่างๆ นำแบบอย่างในการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการ ไปประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่คนในชุมชนและสังคมอย่างกว้างขวาง

ความตื่นตัวในการจัดสวัสดิการโดยชุมชนเกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนเพื่อสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดสวัสดิการ ได้มีเครือข่ายองค์กรชุมชนดำเนินการประมาณ 500 เครือข่าย สามารถจำแนกรูปแบบการจัดสวัสดิการองค์กรชุมชน ได้เป็น 3 รูปแบบ คือ

1. จัดในลักษณะกองทุนสงเคราะห์ ส่วนใหญ่เป็นเครือข่ายองค์กรชุมชนที่ทำงานในเชิงสงเคราะห์อยู่แล้ว เช่น เครือข่ายผู้ติดเชื้อเอดส์ เป็นต้น

2. จัดในลักษณะกองทุนสงเคราะห์ร่วมกับกองทุนหมุนเวียน ลักษณะกองทุนสงเคราะห์ ใช้จ่ายเป็นเงินสงเคราะห์รายเดือน ซึ่งเงินจะหมดไปถ้าไม่มีการเพิ่มเติมเหมือนกับประเภทกองทุนหมุนเวียน ส่วนใหญ่เป็นการสนับสนุนทุนอาชีพ ซึ่งคืนเงินต้นไว้ที่กองทุนเดิม ส่วนดอกเบี้ยเพิ่มในกองทุนสงเคราะห์เพื่อช่วยเหลือผู้ยากลำบากรายอื่นต่อไป

3. การสมทบกองทุนสวัสดิการชุมชน เป็นการสมทบอัตรา 1:1 ตามวงเงินกองทุนสวัสดิการกลุ่มออมทรัพย์ที่มีอยู่เดิม โดยมีเงื่อนไขว่าใช้เฉพาะดอกผลที่เกิดขึ้น และเครือข่ายต้องรับผิดชอบสวัสดิการของผู้ด้อยโอกาสที่ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์ ซึ่งเป็นโครงการของกองทุนหมุนเวียนชาวบ้านจังหวัดสงขลา

ปัจจุบันเครือข่ายองค์กรชุมชนให้ความสนใจในเรื่องการจัดสวัสดิการชุมชน ส่วนใหญ่ตั้งเป้าหมายการจัดสวัสดิการให้ครอบคลุมตั้งแต่ เกิดจนถึงตาย เหนือสิ่งอื่นใดในการจัดสวัสดิการโดยชุมชน คือ น้ำใจที่ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน (วิไลลักษณ์ อยู่สำราญ. ออนไลน์. 2549) ซึ่งสอดคล้องกับ เสรี พงศ์พิศ (2547 : 28) ที่ได้ให้คำนิยามไว้ว่า สวัสดิการชุมชน (Community Security) หมายถึงกิจกรรมหรือระบบที่ชุมชนร่วมกันคิดขึ้นและร่วมกันจัดการ เพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต โดยนำเอาทุนของชุมชนมาใช้อย่างชาญฉลาด ก่อให้เกิดผลแบบยั่งยืนสำหรับตนเองและลูกหลานวันหน้า ทั้งทรัพยากร ความรู้ ภูมิปัญญา เงิน ผลผลิต รวมทั้งทุนทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรม และยังสอดคล้องกับ สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) (2548 : 3) ที่ได้กล่าวว่า สวัสดิการ คือ ระบบที่ทำให้คนรู้สึกว่ามี ความมั่นคงในชีวิต รู้สึกอบอุ่นในความเป็นอยู่ และรู้สึกพอใจที่จะใช้ชีวิตอยู่ในสถานที่นั้น ๆ ซึ่งเป็นหลักประกันความมั่นคงในชีวิต คนส่วนใหญ่จะนึกถึงสวัสดิการที่เป็นตัวเงิน เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าฌาปนกิจ ค่าเทอมบุตร เป็นต้น แต่โดยแท้จริงแล้วคำว่า สวัสดิการ มีความหมายกว้างกว่า เงิน การสร้างสวัสดิการ คือ การสร้างความมั่นคงในชีวิต

กลุ่มนี้จะสะสมทรัพย์ เพื่อพัฒนาคุณธรรมครบวงจรชีวิต ดำบลดิสยา อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ได้ก่อตั้งและดำเนินงานตามภารกิจ มากกว่า 13 ปี นำผลกำไรจากการออมมาพัฒนาคุณภาพชีวิตของสมาชิกจนครอบคลุมตามภารกิจ กล่าวคือ สร้างกองทุนการเงินชุมชนตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง ปลูกฝังวัฒนธรรมไทยสอดแทรกมารยาทอันดีงาม สร้างการมีส่วนร่วมระหว่างพระสงฆ์กับชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ดียิ่งขึ้น ใช้หลักธรรมในพัฒนาและเสริมสร้างสติปัญญา ช่วยให้ชุมชนเข้มแข็งพึ่งตนเองได้ ที่สำคัญคือก่อตั้งสวัสดิการชุมชนให้กับสมาชิก

สวัสดิการชุมชนจึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่จะช่วยทำให้เกิดความมั่นคงในชีวิต เป็นการสร้างหลักประกันเพื่อความมั่นใจของคนในชุมชน ซึ่งหมายรวมถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่จะทำให้คนในชุมชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น อาจอยู่ในรูปสิ่งของ เงินทอง น้ำใจ การช่วยเหลือเกื้อกูล เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตตั้งแต่เกิดจนตาย ผลของการจัดสวัสดิการชุมชนที่สำคัญคือ ก่อให้เกิดรายได้ ลดรายจ่าย เกิดความสัมพันธ์มิตรไมตรีที่ดีขึ้นของคนในชุมชน รู้สึกมั่นคง ภาคภูมิใจ อยู่อย่างมีศักดิ์ศรีและมีความสุข

จากผลของการก่อตั้งและพัฒนา ทำให้มีกองทุนสวัสดิการที่เติบโตอย่างเข้มแข็ง มีพระสงฆ์เป็นแกนนำ ส่งเสริมให้สมาชิกกลุ่มฯ ได้ปฏิบัติตามแนวทางวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง สมาชิกมีความรู้ความเข้าใจในหลักการบริหารของกลุ่มฯ จะฯ ความรู้ความเข้าใจในกองทุนสวัสดิการ สมาชิกมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นมีความมั่นคงในชีวิตอย่างยั่งยืน กล่าวคือ มีความมั่นคงในชีวิตตั้งแต่แรกเกิดจนถึงตายตามภารกิจ

ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจและน่าศึกษาว่า สมาชิกกลุ่มฯ จะสะสมทรัพย์ฯ ดำบลสี่พยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดฉะเชิงเทรา มีความมั่นคงในชีวิต ในมิติต่าง ๆ ตามภารกิจ หรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความมั่นคงในชีวิตของสมาชิกกลุ่มฯ จะสะสมทรัพย์ฯ ดำบลสี่พยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดฉะเชิงเทรา

2. เพื่อเปรียบเทียบความมั่นคงในชีวิตของสมาชิกกลุ่มฯ จะสะสมทรัพย์ฯ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล การปฏิบัติตามแนวทางวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง ความรู้ความเข้าใจในหลักการบริหารของกลุ่มฯ จะสะสมทรัพย์ฯ ความรู้ความเข้าใจในกองทุนสวัสดิการของกลุ่มฯ จะสะสมทรัพย์ฯ

ประโยชน์ของการวิจัย

ทำให้ทราบถึงระดับความมั่นคงในชีวิตของสมาชิกกลุ่มฯ จะสะสมทรัพย์ฯ ดำบลสี่พยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดฉะเชิงเทรา และปัจจัยที่มีผลต่อความมั่นคงในชีวิต เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาเสริมสร้างความมั่นคงในชีวิตของสมาชิกกลุ่มฯ จะสะสมทรัพย์ฯ ดำบลสี่พยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดฉะเชิงเทราให้ครอบคลุมในทุก ๆ มิติ ตามกรอบแนวความคิดความมั่นคงของมนุษย์

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สมาชิกของกลุ่มฯ จะสะสมทรัพย์ฯ ดำบลสี่พยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 890 คน แบ่งเป็นดังนี้

1.1 กลุ่มฯ จะสะสมทรัพย์ฯ ศาลาบ้านพลูยางหมู่ที่ 5 มีสมาชิกทั้งหมด 227 คน

1.2 กลุ่มฯ จะสะสมทรัพย์ฯ วัดพุทธคยารามหมู่ที่ 6 มีสมาชิกทั้งหมด 663 คน

2. ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูล โดยใช้วิธีการประมาณค่าขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 205 คน เก็บข้อมูลโดยสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

1.1.1 เพศ

1.1.2 อายุ

1.1.3 อาชีพ

1.1.4 การศึกษา

1.1.5 สถานภาพสมรส

1.1.6 รายได้

1.1.7 ภาวะหนี้สิน

1.2 การปฏิบัติตามแนวทางวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

1.3 ความรู้ความเข้าใจในหลักการบริหารของกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ฯ

1.4 ความรู้ความเข้าใจในกองทุนสวัสดิการของกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ฯ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

ความมั่นคงในชีวิตของสมาชิกกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ฯ ตำบลสีพยา อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ใน 3 มิติ คือ

2.1 ความมั่นคงด้านรายได้

2.2 ความมั่นคงด้านสุขภาพอนามัย

2.3 ความมั่นคงด้านสังคม-วัฒนธรรม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความมั่นคงในชีวิต** หมายถึง องค์กรประกอบของการพัฒนาที่พึงประสงค์ตามภารกิจของกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ฯ ประกอบด้วย

1.1 ความมั่นคงด้านรายได้ หมายถึง มีรายได้ที่พอเพียงต่อการดำรงชีวิตของตนเอง และครอบครัว มีเงินออมที่พอเพียงสำหรับอนาคต และปราศจากหนี้สินที่ไม่สร้างผลผลิต

1.2 ความมั่นคงด้านสุขภาพ หมายถึง การมีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี มีหลักประกันด้านสุขภาพอนามัยอย่างพอเพียงและเท่าเทียมกัน การปฏิบัติตนที่มีส่วนส่งเสริมสุขภาพกายและจิต

1.3 ความมั่นคงด้านสังคม-วัฒนธรรม หมายถึง มีเวลาพักผ่อนที่ปลอดจากการกิจอย่างพอเพียง มีเวลาในการปฏิบัติศาสนกิจ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่มสังคมและชุมชน

2. **กลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ฯ** หมายถึง กลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์เพื่อพัฒนาคุณธรรม ครอบงจรชีวิต ที่ตั้งอยู่ในตำบลสีพยา อำเภอบำเหน็จ จังหวัดจันทบุรี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มสัจจะฯ ศาลา บ้านพลูยาง หมู่ที่ 5 และกลุ่มสัจจะฯ วัดพุทธคยาราม(พลูยาง) หมู่ที่ 6

3. **ความรู้ความเข้าใจในหลักการบริหารของกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ฯ** หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการบริหารของกลุ่มฯ รวมถึงความสามารถในการจดจำและเข้าใจ รายละเอียดของหลักการบริหารที่สมาชิกกลุ่มฯ ได้รับรู้จากการประชุม อบรม เผยแพร่ แนะนำโดย พระสงฆ์และคณะกรรมการของกลุ่มฯ หรือจากการถ่ายทอดต่อ ๆ กันมา ตลอดจนสามารถที่จะ สื่อความหมาย แปลความ ตีความ ขยายความ หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องหลักการ บริหารของกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ฯ ได้อย่างถูกต้อง

4. **สมาชิกกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ฯ** หมายถึง ผู้ที่สมัครเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ เพื่อพัฒนาคุณธรรมครอบงจรชีวิต ในตำบลสีพยา อำเภอบำเหน็จ จังหวัดจันทบุรี ทั้ง 4 รุ่น

5. **เศรษฐกิจพอเพียง** หมายถึง เศรษฐกิจที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพอดี พออยู่พอกิน พอใช้ สำหรับบุคคล ครอบครัว และชุมชน ซึ่งสามารถพัฒนาตนเองให้มีการเรียนรู้ภูมิปัญญา ให้ความสำคัญสอดคล้องกับสภาพชีวิตความเป็นอยู่ รู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณค่า และยั่งยืน มีจิตสำนึกที่ดีต่อตนเองและสังคม และช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

6. **การปฏิบัติตนตามแนวทางวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง** หมายถึง การปฏิบัติตน ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพอดี พออยู่พอกิน พอใช้ ยึดหลัก มัชฌิมาปฏิปทาในการดำเนินชีวิต มีคุณภาพระหว่างชีวิตกับสิ่งต่าง ๆ ดำเนินชีวิตแบบสัมมาอาชีวะ เป็นเบื้องต้นจากนั้นจึงพัฒนาไปสู่การกินดีอยู่ดี คุณธรรม เศรษฐกิจ สังคมสิ่งแวดล้อม

7. **กองทุนสวัสดิการ** หมายถึง กองทุนสวัสดิการของกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์เพื่อพัฒนา คุณธรรมครอบงจรชีวิต ที่ตั้งอยู่ในตำบลสีพยา อำเภอบำเหน็จ จังหวัดจันทบุรี เป็นหลักประกันเพื่อ ความมั่นใจ ซึ่งหมายความรวมถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำให้ชีวิตสมาชิกกลุ่มฯ ดีขึ้น อาจอยู่ในรูปสิ่งของ เงินทอง น้ำใจ การช่วยเหลือเกื้อกูล เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตตั้งแต่เกิดจนตาย ผลของการจัด สวัสดิการที่สำคัญ เช่น ก่อให้เกิดการเพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย เกิดความสัมพันธหรือมิตรไมตรีที่ดี ทำให้สมาชิกกลุ่มฯ รู้สึกมีความมั่นคงในชีวิต ภาควุมใจ อยู่อย่างมีศักดิ์ศรีและมีความสุข

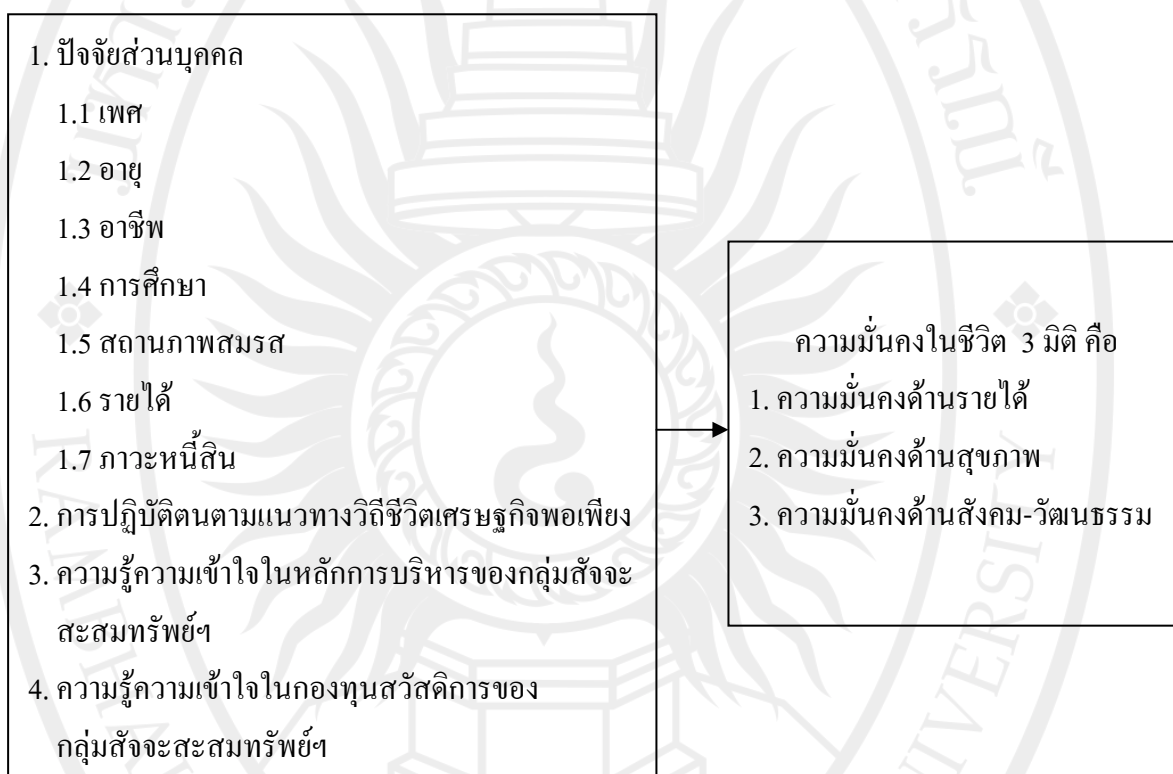
8. **ความรู้ความเข้าใจในกองทุนสวัสดิการของกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ฯ** หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนสวัสดิการของกลุ่มฯ รวมถึงความสามารถในการจดจำและเข้าใจ รายละเอียดของกองทุนสวัสดิการที่สมาชิกกลุ่มฯ ได้รับรู้จากการประชุม อบรม เผยแพร่ แนะนำ โดยพระสงฆ์และคณะกรรมการของกลุ่มฯ หรือจากการถ่ายทอดต่อ ๆ กันมา ตลอดจนสามารถที่

จะสื่อความหมาย แปลความ ตีความ ขยายความ หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องกองทุนสวัสดิการของกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ฯ ได้อย่างถูกต้อง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น (I.V.)

ตัวแปรตาม (D.V.)

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. สมาชิกกลุ่มที่มี เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ ภาวะหนี้สินต่างกัน มีความมั่นคงในชีวิตแตกต่างกัน
2. สมาชิกกลุ่มที่มี การปฏิบัติตามแนวทางวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง ต่างกัน มีความมั่นคงในชีวิตแตกต่างกัน
3. สมาชิกกลุ่มที่มี ความรู้ความเข้าใจในกองทุนสวัสดิการของกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ฯ ต่างกัน มีความมั่นคงในชีวิตแตกต่างกัน

- สมาชิกกลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจในหลักการบริหารของกลุ่มจะสะสมทรัพย์สินต่าง ๆ มีความมั่นคงในชีวิตแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี